

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E., O. Z.**, *zastúpeného* *Mgr. V. Š., advokátom*, proti žalovanému: **Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 25/2010-11-I zo dňa 23. septembra 2010, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/339/2010-16 zo dňa 25. februára 2011 vo výroku o trovách konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalovaný **je povinný** nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 82,99 eur na účet právneho zástupcu Mgr. V. Š., do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom č. k. 4S/339/2010-16 zo dňa 25. februára 2011 Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného č. 14958/2010/62-7399 zo dňa 3. februára 2010 zrušil podľa § 250j ods. 3 O. súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 254,88 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V lehote pätnástich dní odo dňa doručenia rozsudku podal žalovaný odvolanie v časti výroku o povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutej časti zmenil tak, že návrh žalobcu v rozsahu uplatnenia nároku na náhradu trov konania zamietne. Podané odvolanie odôvodnil v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ OSP tým, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil. Poukázal pritom na ustanovenie § 250k ods. 1 veta druhá OSP, na základe ktorého súd môže rozhodnúť, že náhradu trov konania neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 351/09 zo dňa 15.12.2009, v ktorom sa ústavný súd k otázke náhrady trov konania pri zrušení rozhodnutia pre nepredloženie administratívneho spisu vyjadril nasledovne: *„Súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je nepochybne aj nárok na náhradu trov konania (napr. I. ÚS 48/05, II. ÚS 272/08). V čl. 46 ods. 1 ústavy sa zaručuje základné právo na súdnu a inú právnu ochranu. Aj zákonná úprava platenia a náhrady trov konania obsiahnutá najmä v Občianskom súdnom poriadku určuje, či je základné právo na súdnu ochranu naplnené reálnym obsahom (čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 46 ods. 4 ústavy). Procesné predpisy, ktoré upravujú platenie a náhradu trov konania, treba vykladať v súlade s takto vymedzeným obsahom a účelom základného práva na súdnu ochranu. Pritom treba dbať na to, aby nikto len z dôvodu, že uplatní svoje základné právo na súdnu ochranu, neutrpel materiálnu ujmu v dôsledku inštitútu platenia trov konania za predpokladu, že taký účastník konania bol úspešný, a to bez zreteľa na jeho postavenie v konaní (m. m. II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 82/09). (...) Podľa názoru ústavného súdu za dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle § 250k ods. 1 druhej vety Občianskeho súdneho poriadku nemožno považovať takú skutočnosť, ktorá (prípadne ktorej podklad) znamená vo svojej podstate porušenie zákona, resp. predstavuje nezákonný postup. Takýto výklad citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku je arbitrárny, lebo zásadne popiera účel a význam tohto ustanovenia.“*

Žalobca vyslovil názor, že žalovaný si nesplnil elementárnu povinnosť správneho orgánu, predložiť súdu administratívne spisy (§ 250d ods. 1 OSP), a táto skutočnosť nemôže byť dôvodom hodným osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalobcovi.

Žalobca tiež uviedol, že vadu postupu žalovaného, pre ktorú bolo napadnuté rozhodnutie zrušené, nemohol uviesť v dôvodoch žaloby, keďže v lehote na jej podanie táto vada ešte neexistovala. Žalobca sa o nepredložení administratívneho spisu dozvedel až z napadnutého rozsudku.

Záverom žalobca žiadal, aby najvyšší súd odvolanie žalovaného odmietol, prípadne rozsudok krajského súdu v napadnutej časti potvrdil. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 157,09 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je prípustné.

Podľa § 250j ods. 3 OSP súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu, ak rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov alebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. Súd zruší rozhodnutie správneho orgánu a konanie zastaví, ak rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený. Rozsahom a dôvodmi žaloby v týchto prípadoch nie je súd viazaný.

Podľa § 250j ods. 4 OSP ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, súd uvedie vo výroku rozsudku. Na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku.

Podľa § 250ja ods. 1 OSP proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 1 a 2 je prípustné odvolanie.

Podľa § 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Vo výroku napadnutého rozsudku je uvedené, že rozhodnutie žalovaného č. 14958/2010/62-7399 zo dňa 3. februára 2010 krajský súd zrušil podľa § 250j ods. 3 OSP.

Vzhľadom na ustanovenie § 246c ods. 1 veta druhá OSP podľa ktorého opravný prostriedok v správnom súdnictve je prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti OSP, a na ustanovenie § 250ja ods. 3 OSP, ktoré prípustnosť opravného prostriedku vylučuje, odvolací súd sa v prvom rade zaoberal prípustnosťou odvolania v danej veci do výroku o náhrade trov konania.

Rozhodovanie o trovách konania podľa § 250k OSP je súčasťou konania o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov a ako celok je upravené v prvej a druhej hlave piatej časti OSP s odkazom na substitučné primerané použitie ustanovení prvej, tretej a štvrtej časti OSP. Proti rozhodnutiu súdu podľa ustanovenia § 250j ods. 3 OSP, teda proti rozhodnutiu vo veci samej, a tým ani proti rozhodnutiu o trovách konania, zákon odvolanie nepripúšťa.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Odvolanie žalovaného nemožno vecne prejednať vzhľadom na to, že smeruje proti rozhodnutiu o náhrade trov konania, ktoré bolo súčasťou rozhodnutia vydaného podľa § 250j ods. 3 OSP a odvolanie proti takémuto rozhodnutiu výslovne nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky postupujúc podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP odvolanie žalovaného odmietol.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania, ktoré tvorí odmena za jeden úkon právnej služby (podanie vyjadrenia k odvolaniu žalovaného) v sume 61,75 € (jedna polovica základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 14 ods. 3 písm. b) v spojení s § 11 ods. 4 a § 1 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov č. 655/2004 Z. z.) a režijný paušál vo výške 7,21 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.). Nakoľko právny zástupca žalobcu je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšujú sa priznané

trovy právneho zastúpenia o daň z pridanej hodnoty (§ 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), čo predstavuje sumu 13,83 €. Trovy konania spolu predstavujú sumu 82,99 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 17. augusta 2011

JUDr. Alena Poláčková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová